

Kiaulės: https://ucnmuni-my.sharepoint.com/:b:/r/personal/81318_muni_cz/Documents/04_Baltistika/02_Mokymo_medziaga/Tekstai/Kiaul%C4%97s.pdf?csf=1&web=1&e=VOvg48

31:32–32:22

Per paskaitas Vaižgantas...

Nepakęsdavo vėluojančių. Įterpdavo daug literatūrinių aktualijų. **Bardavosi ir provokuodavo, bet niekada žmogaus neižeisdavo.** O poleminės dvasios išuktas, vėliau **atsiprašydavo.** Nevengdavo stipresnių posakių, anekdotų, visada būdavo apspistas studentų. **Į auditoriją Vaižgantas įlėkdavo nešdamas po pažastimi didelį portfelį, prikimštą knygų.** Paskui tą portfelį mesdavo ant katedros ir pradėdavo paskaitą apie kokį nors mažai tegirdėtą arba jau plačiai žinomą devyniolikto amžiaus pabaigos rašytoją, kūrusį dar spaudos draudimo metais. Ir tuojau suprasdavai, kad tas rašytojas Vaižgantui buvo pažįstamas, buvo su juo **susirašinėta** ir bendrauta.

[Mažosios Europos pokalbiai. Autorius mirė. Tegyvuoja kritikė. Pokalbis su Jūrate Čerškute - 2023.08.15 - Radioteka - LRT](#)

00:00–00:45 sek.

„**Aš dažniausiai vasaras leisdavau Rokišky pas senelius** ir... Tai buvo turbūt... Dabar aš... O, ir nebeprisimenu, ar prieš devintą klasę, ar po devintos klasės buvo labai geras Vakarų literatūros sąrašas, nes reikėjo skaityti Oskaro Vaildo „Doriano Grėjaus portretą“ ir Hermano Hessės „Stepių vilką“. Ir aš tiesiog po šiai dienai galiu tam sode, Rokišky, kuris jau, deja, nebeprisimenu mūsų šeimai, bet parodyti, kur aš sėdėjau. Aš prisimenu, kaip krito šviesa, koks buvo žolės kvapas, kada aš skaičiau Hessę ir Oskarą Vaildą.“

Ir aš tiesiog po šiai dienai galiu tam sode, Rokišky, kuris jau, deja, nebeprisimenu mūsų šeimai, bet parodyti, kur aš _____ (sėdėti, sėdi, sėdėjo). Aš prisimenu, kaip _____ (kristi, krinta, krito) šviesa, koks _____ (būti, yra, buvo) žolės kvapas, kada aš _____ (skaityti, skaito, skaitė) Hessę ir Oskarą Vaildą.“

[Jonas Mekas: „Iš dalies esu Don Kichotas, nes man nesvarbu niekas, kas visuomenei šiuo metu rūpi“ | Kultūra | 15min.lt](#)

„Gyventi 95 metus ir dar būti maždaug tokiam, koks aš esu, yra normalu“, – beveik prieš metus Londono knygų mugėje 15min žurnalistui sakė Jonas Mekas. Kalbant su šiuo avangardinio kino pradininku Londone nesunku buvo įsitikinti tuo, kad menininkas tuomet galvojo ne apie praeitį ir garbų savo amžių, o apie darbus, kuriuos dar turi nudirbti. Filmai, knygos, kiti kūrybiniai planai, susitikimai įvairiuose žemynuose – atrodytų, kad laiko diktatas J.Mekui negaliojo. „Aš dirbu visą laiką“, – 2018 metų balandį sakė J.Mekas.

– Kalbamės su jumis Londone, o ne Vilniuje. Lietuvoje jūs jau kurį laiką nesilankote, didžiąją dalį laiko leidžiate Niujorke. Ar dar palaikote ryšius su Lietuva?

– Labai mažai ryšių su Lietuva turiu. Aš esu užsiėmęs ten, kur esu. Esu labai sėslus – kur apsistoju, kur įleidžiu šaknis, įsiveliu į tiek darbų, kad niekam kitam nelieka laiko.

Man kartais sako – gal važiuok pagyventi į Lietuvą? Kaip aš galiu išduoti viską ir išvažiuoti? Juk turiu tiek daug darbų su tiek daug žmonių. Kai kurios atsakomybės yra nedidelės, bet yra ir didelių atsakomybių. Negaliu staiga pasakyti: „Goodbye!“ O Lietuvoje neturiu jokių pareigų.

– Bet galbūt bent jau sekate tai, kas vyksta Lietuvoje?

– Nelengva tai sekti. Negaunu spaudos, negaunu filmų, negaunu knygų, tad nežinau, kas ten dedasi. Mane dažniausiai aplanko studentai – jauni lietuviai, naujoji karta. Kai kurie jų studijuoja Niujorke, kai kurie pravažiuodami sustoja. Tad aš bendrauju tik su naujausia Lietuvos karta.

– Ką jums apskritai reiškia tėvynė? Ar jums svarbus ryšys su ja?

– Išvažiavau iš Lietuvos, kai man buvo maždaug 20 metų, buvau jau subrendęs jaunas žmogus – tad visą Lietuvą turiu savo viduje. Ne tik visą dabartinę Lietuvą, tai eina iki Simono Daukanto ir toliau – tiek, kiek galiu prisiminti.

– Tad fizinis ryšys jums visiškai nebūtinus?

– Ne, nebūtinus. Gali gyventi bet kur ir būti lietuvis. Negali išbėgti, negali pabėgti. Gimei, užaugai ten, ir tai net lemia, kaip žiūri į gamtą, į žmones. Žinoma, augi, eini per gyvenimo stadijas – aš esu perėjęs gal per dešimt stadijų – kiekviena stadija ką nors vis prideda prie tavęs. Taip ir augi, pasidarai platesnis, gilesnis.

<...>

dar kartą. Ar girdejote valandas? Užsitas, kaip jau... 1

INTERVIU

Žurnalistas Ponas Filipai, pernai jūs gyvenote ir dirbote Maskvoje. Gal galėtumėt palyginti savo gyvenimą ten ir čia, Vilniuje. Kuo skiriasi jūsų paprasta darbo diena?

Filipas Hmm... Aš nemėgstu ilgai miegoti, todėl ir Maskvoje keldavausi, ir čia keliuosi šeštą valandą. Maskvoje rytais važinėdavau dviračiu. Mes gyvenome netoli gražaus parko, tai buvo kur maloniai pasivažinėti. Čia, Vilniuje, rytais taip pat sportuoju, paprastai žaidžiu lauko tenisą su vienu kolega iš ambasados arba su dukra, jei ji netingi anksčiau atsikelti.

Žurnalistas O po to?

Filipas Prieš pusryčius visada maudausi. Tik Maskvoje maudydavausi karštoje vonioje, o dabar Vilniuje – po šaltu dušu, nes pradėjau rūpintis savo sveikata. Maskvoje mes gyvenome toli nuo ambasados, aš turėdavau mašina važiuoti į darbą apie valandą, todėl pusryčiaudavau gana anksti, dažniausiai vienas, nes visa mano šeima ilgai miega. O čia, Vilniuje, viskas arti, kelias neužima daug laiko, todėl turime didelį malonumą – pusryčiaujame kartu visa šeima.

Žurnalistas Ar anksti prasideda jūsų darbas?

Filipas Dažnai valandžiukę darbui turiu iki pusryčių, kol visa mano šeima dar miega. Tada ramiai sėdu prie kompiuterio – maždaug nuo septynių iki aštuonių. O ambasadoje būnu apie devynias.

Žurnalistas Ar pietaujate namie, ar mieste?

Filipas Kaip kada. Labiausiai mėgstu namie, bet dažnai tenka pietauti su ambasados svečiais restorane.

Žurnalistas O kaip būdavo Maskvoje?

Filipas Maskvoje niekada negalėdavau pietų grįžti namo, per toli gyvenome. Paprastai ten pietaudavau restorane ar kavinėje.

Žurnalistas O kur geresni restoranai? Maskvoje ar Vilniuje?

Filipas Man iš viso nepatinka restoranai. Ten maistas gaminamas be meilės. Na, Vilniuje kiek geriau. Mažiau žmonių, malonesnė atmosfera. „Stiklių“ restorane visai neblogai.

Žurnalistas Po pietų – vėl darbas? Ar ilgai?

Filipas Paprastai iki penkių. Ir Maskvoje panašiai būdavo. Po darbo aš mėgstu pabūti su šeima. Čia dažnai einame į teatrus, koncertus, parodas. Ir Maskvoje eidavome, bet ten didesnis gyvenimo tempas, daugiau triukšmo, minios žmonių, dideli atstumai... Tai labai vargina, todėl po darbo norėdavosi daugiau pabūti namie, pailsėti. O čia, Vilniuje, viskas ramiau, jaukiau, ne taip pavargstu, todėl ir namų poilsio reikia mažiau. Mano žmona mėgsta svečius, todėl pas mus čia dažnai jų būna, ypač savaitgaliais.

Žurnalistas Ar vėlai baigiasi jūsų darbo diena? Nedirbate vakarais? Naktimis?

Filipas Dažniausiai ne. Nebent būna kokių labai skubių darbų. Aš esu rytinis paukštis, mieliau anksti keliuosi ir anksti guluosi. Paprastai apie vienuoliktą aš jau lovoje.

Žurnalistas Kur ramiau miegoti – Maskvoje ar Vilniuje?

Filipas Cha, cha, cha! Visur gerai, kai gerai jaučiuosi.

<https://ucnmuni->

[my.sharepoint.com/:u:/g/personal/81318_muni_cz/EeOWOvq_QrZJvGLY0qpi_PMBMYGiayV2c9XhW-UuYwJMSw?e=Jdv5Sr](https://ucnmuni-my.sharepoint.com/:u:/g/personal/81318_muni_cz/EeOWOvq_QrZJvGLY0qpi_PMBMYGiayV2c9XhW-UuYwJMSw?e=Jdv5Sr)

Ištrauka iš pokalbio su aktoriumi, režisieriumi Valentinu Masalskiu

Valentinas Masalskis **prisimena**, kad vaikystėje, kai tik pradėjo skaityti, atmintinai išmoko Justino Marcinkevičiaus eilėraštį „Grybų karas“ ir pradėjo... Vaidinti.

„Per šventes mane **pastatydavo** (pastatyti, pastato, pastatė) prie stalo, o aš _____ (dainuoti, dainuoja, dainavo), įvairiais balsais _____ (vaidinti, vaidina, vaidino) tą eilėraštį. Man labai _____ (patikti, patinka, patiko) „Grybų karo“ socialumas. Labiausiai man įstrigo tai, kad mano klausytojams „Grybų karas“ patiko. Tie žmonės **juokdavosi**, jie buvo laimingi. **Kai aš prie stalo _____ (deklamuoti, deklamuoja, deklamavo) „Grybų karą“, visi _____ (būti, yra, buvo) labai laimingi, ir man būdavo taip faina**, man buvo labai gera, kad jie laimingi <...>.

Jau būdamas mokykloje aš nuėjau į konkursą padeklamuoti tą eilėraštį. Ten buvo komisija. Aš galvojau: aišku, laimėsiu. Komisija, kaip ir tie žmonės prie stalo, **juoksis**.

Ir kai aš pradėdau deklamuoti, matau nelaisvus žmones. Jie visiškai nelaisvi. Jie sėdi, jie į mane žiūri taip įtariai. O tie, už stalo, visiškai kitaip žiūrėjo į mane, jie buvo tikri žmonės“, – pasakojo režisierius. Konkurse V. Masalskis nieko nelaimėjo, komisija jį „nurašė“. <...>

[Laimingesni gyvenimo etapą pradėjusi Meilutytė – apie depresiją, diskvalifikacijos dėmę ir karą - Delfi sportas](#) 2022 m. rugpjūčio 17 d.

„2019-aisiais pasitraukdama iš plaukimo Rūta padarė ir tai, kas jos kartos žmonėms prilygsta suplėšytam pasauliui – išsitrynė savo paskyras socialiniuose tinkluose. Juk jei tavęs nėra internete, tavęs nėra iš viso. Tačiau prieš du mėnesius mes staiga supratome, kad R. Meilutytė ne tik vis dar egzistuoja, bet ir yra nauja 50 m plaukimo krūtine pasaulio čempionė“, – pristatydamas savo pašnekovę rašo Italijos žurnalas „Undici“.

Toliau – ištrauka iš R. Meilutytės interviu Italijos žurnalui „Undici“.

– Kodėl nusprendėte grįžti į plaukimą?

– Tiesiog pasiilgau jo. Pasiilgau vandens, greičio, to, per ką išreiškdavau dalį savęs pačios. Buvo malonu grįžti į treniruotes, be to, tai į naudą mano psichologinei sveikatai. Kelerius metus sporto mano gyvenime buvo nedaug <...>.

– Baigdama karjerą 2019 metais sakėte, kad norite mokytis ir susipažinti su paprastais dalykais, savimi pačia bei pasauliu. Ką per tą laiką patyrėte?

– Galėjau dažniau matytis su draugais, šeima, ilgiau vaikščioti su šunimi. Ir nereikėjo visko planuoti savaitėms ar mėnesiams į priekį. Gyvenau spontaniškai. Tai – maži dalykai, bet jie man buvo labai svarbūs. Taip pat baigiau vidurinę mokyklą – mokslus buvo tekę pristabdyti 2016-aisiais dėl Rio de Žaneiro olimpinių žaidynių. Nors ir penkeriais metais vėliau, bet gavau brandos atestatą. Tuomet įstojau į universitetą ir labai savimi didžiuojuosi. Dabar Kaune studijuoju komunikaciją.

O iki tol viskas, ką aš žinojau, buvo plaukikės gyvenimas. Nors iš šono jis galbūt atrodo labai įdomus, iš tiesų viskas kartais būna gerokai pilčiau ir nuobodžiau. Dabar pažįstu daugiau žmonių, nesusijusių su plaukimu, atsivėriau naujoms galimybėms ir patirtims.

– Ar galima sakyti, kad dėl sporto netekote savo paauglystės?

– Nežinau, ko netekau, gyvenau kitokį gyvenimą. Galiu tik įsivaizduoti tokius dalykus kaip laikas su draugais, meilė, mokykla, pirmieji pasimatymai. Mano paauglystė buvo kitokia. Ar buvau laiminga? Kartais – taip, kartais – ne.

<...>

– Kaip dabar vertinate visus tuos apdovanojimus, kuriuos žėrėtės 2012-2014 metais – ar jie kelia pasididžiavimą, ar kaip tik yra našta?

– Didžiuojuosi juos prisimindama. Visai neseniai po ilgos pertraukos peržiūrėjau 2012 metų Londono olimpinių žaidynių finalą. Supratau, kiek žmonių meilės tada man buvo skirta, nepaisant to, jog tebuvau 15-metė. Neįtikėtina. Labai didžiuojuosi ta mergaite, visais atžvilgiais.

– Ir koks jausmas vėl būti pasaulio čempione?

– Beprotiška. Manau, kad to nusipelniau. Pergalė Budapešte suteikė man daug džiaugsmo ir pasitikėjimo savo jėgomis. <...>

Andrius Mamontovas, „Marso kanjonai“

https://www.youtube.com/watch?v=TSpRdvOnWiY&ab_channel=Lietuvosnacionalinisradijasirtelvizija

Tu man sakai
Naktis tau sesuo
Gęsta šviesa
Gėlas vanduo

* *gèsti, gęsta, gęso*

Kodai bus nulaužti
Satelitai praneš
Nesvarbu, kur esi
Mano hakeriai ras

* *nuláužti, nuláužia, nuláužė*

* *pranèšti, pràneša, prànešė*

* *ràsti, rañda, rãdo*

Tu vėl verki
Giedras dangus
Džiaugsmas **širdy**
Lyja lietus

* *veřkti, veřkia, veřké*

* *lýti, lýja, lýjo*

Kodai bus nulaužti
Satelitai praneš
Nesvarbu, kur esi
Mano hakeriai ras

Marso kanjonai
Tu taip arti
Kelių milijonai
Tavo visi

Kodai bus nulaužti
Satelitai praneš
Nesvarbu, kur esi
Mano hakeriai ras

Kodai bus nulaužti
Satelitai praneš
Nesvarbu, kur esi
Mano hakeriai ras

Aistė Smilgevičiūtė ir grupė Skylė, „Androginas“

https://www.youtube.com/watch?v=NlvhdFoEEEE&ab_channel=Aist%C4%97Smilgevi%C4%8Di%C5%ABt%C4%97irSKYL%C4%96-Topic

Jei tu būtum žemė
Aš būčiau žolė
Jei tu būtum žolė
Aš būčiau lietus
Jei tu būtum saulė
Aš būčiau žvaigždė
Jei tu būtum žvaigždė
Aš būčiau dangus, būčiau dangus

Jei tu būtum kalnas
Aš būčiau pilis
Jei tu būtum pilis
Aš būčiau vėjas
Jei tu būtum auksas
Aš būčiau vagis
Jei tu būtum vagis
Aš būčiau teisėjas